

A KÚRIA
mint fellebbezési bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kf.VIII.40.051/2021/4.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke,
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna előadó bíró
Dr. Stark Marianna bíró

A felperes: felperes neve
cím1

A felperes képviselője:
Dr. Dely Levente ügyvéd
cím2

Az alperes: alperes neve
cím3

Az alperes képviselője:
Dr. Horváth Antal ügyvéd
cím4

A per tárgya: közszolgálati jogviszony jogellenes megszüntetésének jogkövetkezményei

A fellebbezési kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Győri Törvényszék 5.K.700.055/2021/5.

Rendelkező rész

A Kúria a Győri Törvényszék 5.K.700.055/2021/5. számú ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek – 15 nap alatt – 250.000 (kettőszázötvenezer) forint és 67.500 (hatvanhétezer-ötszáz) forint áfa fellebbezési eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – külön felhívásra – 582.530 (ötszáznyolcvankettőezer-ötszázharminc) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további perorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes biztonsági osztályvezetőként állt az alperes alkalmazásában, Gy....ben látta el tevékenységét. 2017. szeptember 12-én fogolyszökés történt, amikor N... J... börtönőr fogvatartottat kísért át a bíróság épületébe. A felperessel szemben emiatt az alperes parancsnoka büntető feljelentést tett, és szolgálati beosztásából 2017. november 12-éig felfüggesztette, majd ennek megszüntetését követően szabadságra küldte. Az ügyészség megállapította, hogy a felperest büntetőjogi felelősség a fogolyszökéssel kapcsolatban nem terheli.

[2] Ezt követően a parancsnok szám1 számú, 2017. november 27-én kelt parancsával a „vezetői kinevezést” indokolás nélkül 2017. november 30-ai hatállyal visszavonta a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 59. § (1) bekezdésére hivatkozással. Ezen paranccsal szemben a felperes szolgálati panasszal élt, a felajánlott munkakört pedig nem fogadta el.

[3] A alperes neve parancsnoka a panasznak nem adott helyt. Az ügy iratait a Hszt. 267. § (4) bekezdése alapján felterjesztette a Parancsnokságára (a továbbiakban:), ahol dr.

T... T... o... parancsnok 2018. január 11-én kelt szám2 számú határozatával a szolgálati panaszt ugyancsak elutasította.

[4] Ezt követően a parancsnoka 2017. november 30-án kelt szám3 számú parancsával a felperes szolgálati viszonyát felmentéssel megszüntette 2018. május 31-ei hatállyal. Hivatkozott a Hszt. 59. § (4) bekezdésére, 80. § (2) bekezdés d) pontjára és 86. § (2) bekezdés e) pontjában foglaltakra. Ezen döntés ellen is a felperes szolgálati panasszal élt.

[5] A belügyminiszter szám4 számú, 2018. január 29-én kelt határozatával a felperes által sérelmezett állományparancsot helybenhagyta, a szolgálati panaszt elutasította.

A felperes kereseti kérelme és az alperes ellenkérelme

[6] A felperes keresetében a alperes neve parancsnoka szám1 számú parancsának és az ezt helybenhagyó Parancsnoka 2018. január 11-én kelt szám2 számú határozatának, a Parancsnoka szám3 számú parancsának és az azt helybenhagyó belügyminiszter szám4 számú 2018. január 29-én kelt határozatának hatályon kívül helyezését kérte.

[7] Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a döntések nem jogosulttól származtak, mivel nem a munkáltatója hozta meg a határozatot a felmentésről.

[8] Felperes szerint jogellenes volt a vezetői beosztása visszavonása egyrészt azért, mert nem tartalmazott indokolást (Hszt. 86. § (4) bekezdés), másrészt azért, mert M... A... az alperes parancsnoka által felajánlott munkakör (biztonsági tiszt) nem volt a képzettségének és a végzettségének megfelelő.

[9] A felmentésről rendelkező parancs is jogellenes volt amiatt, mert nem volt jogszerű a korábbi állásfelajánlás, így a felmentés sem történhetett jogszerűen.

[10] A felperes álláspontja szerint sérült az egyenlő bánásmód követelménye is, mivel a 2017 szeptemberében történt fogolyszökés miatt vontatott vissza M... A... a biztonsági osztályvezetői beosztást, míg a fogvatartottat kísérő börtönőrrel szemben nem alkalmazott felmentést.

[11] Felperes utalt arra is, hogy rendeltetésellenesen gyakorolta az alperes parancsnoka a jogát, amikor a vezetői beosztás visszavonásáról és az állásfelajánlásról döntött, mivel azt akarta elérni, hogy elhagyja a szervezetet, így számára elfogadhatatlan munkalehetőséget kínált.

[12] Felperes elsődlegesen visszahelyezését kérte, másodlagosan 12 havi illetménye összegéig anyagi kárpótlást igényelt. 3.000.000 forint sérelemdíj iránti igényt is előterjesztett, emberi méltósága, egészséghez, jó hírnevéhez való joga alperes általi megsértése okán, és perköltséget is igényelt.

[13] Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben és útiköltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint jogszerű döntésekkel történt a felperes biztonsági osztályvezetői beosztásának visszavonása indokolás nélkül, majd felmentése, miután nem fogadta el a részére felajánlott, képzettségének, végzettségének megfelelő biztonsági tiszt munkakört.

[14] Érvelése szerint a szolgálati jogviszony megszüntetésére a döntési jogkörrel rendelkező személy részéről került sor.

[15] Törvényi lehetősége volt alperes parancsnokának indokolás nélkül visszavonni a felperes vezetői beosztását, aki nem fogadta a részére felajánlott munkakört. A o...

parancsnokának ezt követően törvényi kötelezettsége volt a Hszt. 86. § (2) bekezdése e) pontja alapján felperest felmenteni szolgálati viszonyából, ezért a döntés jogszerű.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[16] A Győri Törvényszék 5.K.700.055/2021/5. számú ítéletével a keresetet elutasította, és a felperest perköltség és útiköltség megfizetésére kötelezte az illeték viselése mellett.

[17] Az elsőfokú bíróság ítéletében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.27.1027/2018/49. számú jegyzőkönyvbe foglalt II. sorszámú végzésével az eljárást megszüntette a Parancsnoka szám2 számú határozatával, és az azt megelőző M... A... ... ezredes a alperes neve Parancsnoka szám1 számú parancsával szemben benyújtott kereseti kérelmek tekintetében. A bíróság arra hivatkozott részletesen indokolva, hogy a felperes elmulasztotta ezen határozatokkal szemben a keresetet határidőben benyújtani. A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság megszüntető végzését a 8.Kpkf.670.425/2020/3. számú végzésével helybenhagyta, így a döntés jogerős.

[18] Minderre tekintettel nem vizsgálta a bíróság érdemben a felperes azon kereseti kérelmeit, amelyek arra vonatkoztak, hogy az alperes parancsnoka, M... A... a vezetői beosztását jogellenesen vonta vissza, és nem felelt meg a jogszabályoknak az állásfelajánlás.

[19] Az ítélet szerint elsődlegesen abban kellett állást foglalni, hogy a o... parancsnoka jogszerűen dönthetett-e a felperes felmentéséről, és azt a belügyminiszter felülbírálhatta-e. A Hszt. 31. § (2) (3) bekezdése és a 154/2015. (VI. 19.) Kormányrendelet értelmében a döntési jogkör megosztott volt, mivel a felperes főtisztí rendfokozati állománycsoportba tartozott, így felmentéséről csak az o... parancsnok dönthetett, nem a ... Intézet parancsnoka. Ugyanakkor utóbbi jogkörébe tartozott a felperes vezetői beosztásának visszavonásáról szóló döntés.

[20] Ezt követően a bíróság vizsgálta, hogy jogellenes volt-e a parancsnokának az a határozata, amely felperes felmentéséről döntött és az azt helybenhagyó belügyminiszteri határozat. A bíróság osztotta alperes álláspontját, miszerint a biztonsági tiszt munkakörrel megfelelő beosztást ajánlottak fel felperesnek. Utalt a Hszt. és a 30/2015. (VI. 10.) BM rendelet vonatkozó szakaszaira.

[21] A bíróság szerint a Hszt. és végrehajtási rendelete nem ír elő olyan kötelezettséget alperesnek, hogy a legmegfelelőbb beosztást kell felajánlani az érintettnek, és ha ezt nem teszi, ez megalapozhat jogellenességre hivatkozást. Az előzőekre tekintettel a bíróság nem találta alaposnak felperes azon érvelését, hogy a parancsnokának személyzeti intézkedése jogellenes lett volna. Erre tekintettel a belügyminiszter jóváhagyó határozata is jogszerű volt.

[22] A felperes az egyenlő bánásmód követelményének megsértését is panaszolta. A bíróság e körben a Hszt. 5. § (1) bekezdésére, valamint az egyenlő bánásmódról és esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (továbbiakban: Ebktv.) 8. §-ára utalt.

[23] Kifejtette, hogy érdemben csak a felperes felmentéséről rendelkező parancsnok döntését és az azt helybenhagyó belügyminiszteri határozatot vizsgálhatta a bíróság, tehát azt, hogy a felmentés kapcsán sérült-e az egyenlő bánásmód követelménye. Ezt azonban a felperes maga sem állította.

[24] A rendeltetésellenes joggyakorlást illetően a bíróság utalt a Hszt. 4. § (1) (2) és (4) bekezdésében foglaltakra. Felperesnek kellett bizonyítania, hogy az alperes

rendeltetésellenesen gyakorolta szolgálati viszonya megszüntetésekor a jogát. A felperes azonban a rendeltetésellenes alperesi joggyakorlást a vezetői beosztás visszavonásával, illetve az állásfelajánlással kapcsolatban panaszolta, amit a bíróság a jogerős megszüntető végzés miatt érdemben már nem vizsgálhatott.

[25] A felperesnek kellett igazolnia, hogy az alperes megsértette a személyiségi jogait, és ezért 3.000.000 forint sérelemdíj megfizetésére köteles ennek ellentételezéseként. Felperes szintén a vezetői beosztása visszavonásával kapcsolatos alperesi eljárás miatt, másrészt az állásfelajánlással összefüggő alperesi eljárásra tekintettel terjesztette elő sérelemdíj iránti igényét. A bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy a felperes benyújtott-e a sérelemdíjra vonatkozó kereseti kérelmét megelőzően szolgálati panaszt alpereshez, amit a Hszt. előírt számára, és az alperes azt elbírálta-e. Felperes maga sem vitatta, hogy ilyen panaszt nem terjesztett elő, így hiányzik a perindítást megelőző eljárás, amit a Hszt. 270. § (1) bekezdés a) pontja előír, így az alperes nem tudta elbírálni felperes sérelemdíj iránti igényét szolgálati panasz hiányában.

[26] A bíróság a pertárgy összegének meghatározásakor a 12 havi távolléti díj összegére (7.281.600 forint) és a 3.000.000 forint sérelemdíj összegére volt figyelemmel, a pertárgyértéket így 10.281.600 forintban határozta meg.

A felperes fellebbezése és az alperes fellebbezési ellenkérelme

[27] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és elsődlegesen a kereseti kérelemnek való helytadást kért, másodlagosan annak teljes egészében történő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását indítványozta. Perköltséget is igényelt.

[28] Felperes fellebbezésében elsődlegesen arra hivatkozott, hogy súlyosan jogszabálysértő, miszerint a bíróság a kereseti kérelmét nem bírálta el. Sérült a felperes jogorvoslathoz való joga. Hangsúlyozta, hogy az első fokon eljáró bíróság a két külön előterjesztett kereseti kérelmét egyesítette, majd azokat később elkülönítette közvetlenül azt megelőzően, hogy az eljárást megszüntető határozatát meghozta. Utóbb arra hivatkozott, hogy felperes a vezetői megbízás visszavonásával kapcsolatos jogorvoslati kérelmét nem határidőben terjesztette elő - holott azokat a felperes a vonatkozó BM rendelet szerint át sem vette -, ezért az ügy érdemi elbírálását is elutasította. Ez az eljárás pedig súlyosan jogszabálysértő.

[29] A vezetői megbízás visszavonását és az ezzel egyidejűleg felajánlott beosztást egységes munkáltatói folyamatként kell megítélni és elbírálni, így ha a felajánlott beosztás nem felel meg a törvényben rögzített kritériumoknak, szükségképpen nem lehet jogszerű a vezetői megbízás visszavonása sem annak ellenére, hogy a felperes sem vitatja, miszerint a munkáltatónak joga van a vezetői megbízást indokolás nélkül visszavonni.

[30] A vezetői megbízás indokolás nélkül visszavonható, azonban ezt a jogot a rendeltetésének megfelelően kell gyakorolni (MK 95. számú állásfoglalás, EBH2004.1157.). Rendeltetésellenesen gyakorolja a jogát a munkáltató, ha a felajánlott beosztás nem felel meg az érintett végzettségének és képzettségének, mert ilyen esetben a szolgálati jogviszony jogellenes megszüntetése valósul meg. Amennyiben a felajánlott beosztás nem felel meg a törvényi kritériumoknak, nem lehet jogszerű a vezetői beosztás visszavonása sem.

[31] A felperes álláspontja szerint a munkáltatói jogokat gyakorló alperesi intézetparancsnok akkor járt volna el a jogszabályoknak megfelelően és törvényesen, ha a beosztás felajánlásakor azon túlmenően, hogy közli a felajánlott beosztást, lehetőséget biztosít az érdemi egyeztetésre, illetve amennyiben több, az érintett képzettségének és végzettségének megfelelő felajánlható beosztás van, akkor erről az érintettel tárgyalni kell. Jelen esetben ez nem történt meg.

[32] A felajánlott beosztás nem felelt meg a felperes képesítésének, aki jogi egyetem mellett rendészeti és jogi szakvizsgával rendelkezik. Nyilvánvalóan a felajánlott diszqualifikált beosztás elfogadhatatlan volt a számára.

[33] A felperes hivatkozása szerint a támadott munkáltatói határozatot nem elektronikusan, az ügyfélkapun keresztül, 2018. január 12-én, pénteken kézbesítették a részére, hanem az állományilletékes parancsnok útján, papír alapon kapta meg 2018. január 15-én, hétfőn. E körben felperes utalt a személyügyi igazgatás rendjéről szóló 21/2015. (VI. 16.) BM rendelet 82. § (1) bekezdésére, valamint a Hszt. 6. § (9) bekezdésében rögzítettekre. A fellebbezéssel támadott bírósági határozat már ezen okból is jogszabálysértő.

[34] Összefoglalójában a felperes hivatkozott arra, hogy a szolgálati beosztás felajánlásakor az érintett kvalifikációjából kell kiindulni, melyet a keresettel támadott munkáltatói döntés törvénysértően mellőz, és amelyet az első fokon eljáró bíróság még csak meg sem vizsgált. A felajánlott szolgálati beosztás azonban legfőképpen azért sért konkrét jogszabályhelyet, mert a biztonsági tiszt szolgálati beosztáshoz a 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet nem követel meg speciális rendészeti végzettséget, amellyel azonban a felperes rendelkezik.

[35] A felajánlott munkakör megfelelőségét az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, bizonyítási indítványait és annak okait nem tárta fel, így súlyosan megalapozatlan és törvénysértő döntést hozott. A tényállás hiányos, így az abból levont ítéleti következtetések is megalapozatlanok és törvénysértőek.

[36] Felperes álláspontja szerint a perköltség megállapítása is jogszabálysértően történt, mivel a felperes által igényelt sérelemdíj összegét hozzászámította a bíróság a 12 havi távolléti díj összegéhez, ez pedig sérti a Pp. 512. §-ában foglaltakat. A Hszt. 271. § (3) bekezdése kimondja, hogy a hivatásos állomány tagja sérelemdíjat is igényelhet a szolgálati viszony jogellenes megszüntetésével okozott személyiségi jogi jogsértésért. Ezen jogszabályhely alapján tehát a pertárgy értéke azzal nem változik, hogy a felperes a szolgálati jogviszonyával összefüggésben sérelemdíjat is igényel.

[37] Az alperes fellebbezési ellenkérelme a jogerős ítélet helybehagyására, és a felperes perköltségben való marasztalására irányult.

[38] Érvelése szerint a felperes nem veszi tudomásul, hogy a vezetői beosztás visszavonásával kapcsolatosan előterjesztett kereseti kérelme tárgyában a pert jogerősen megszüntették azért, mert a parancsnokának szám2 számú határozatát vele 2018. január 12-én elektronikus úton közölték, azonban keresetét határidőn túl, 2018. február 13-án terjesztette elő a bíróságon.

[39] A felperes fellebbezésében azon érveit és jogi álláspontját ismétli meg, amit az elsőfokú eljárásban előterjesztett. Maga is elismeri, hogy a vezetői beosztás indokolás nélkül is visszavonható az intézet parancsnoka által. Az állásfelajánlással kapcsolatosan sajátos logikai érvelést vezet le, de egyetlen jogszabályhelyet sem tudott felhozni annak alátámasztására.

[40] A felperes fellebbezésében a Hszt. azon pontjaira hivatkozik, amelyeket az elsőfokú bíróság a permegszüntető végzésben, illetőleg a kereset elutasító ítéletben már elbírált.

[41] Felperes fellebbezésében alaptalanul kérte az első fokon eljáró jogi képviselőnek megítélt perköltség leszállítását a Pp. 512. §-a alapján. Jelen perben meghatározható volt a pertárgy értéke, amely a felperes egy évi keresete és a 3.000.000 forint sérelemdíj összegéből tevődött össze. Erről az elsőfokú bíróság helyesen döntött. Az alperes jogi képviselője a felpereshez fűződő viszonya miatt méltányos tárgyalási jelenléti díjat számolt, és nem igényelte az előkészítő iratok elkészítéséért egyébként járó munkadíjat, így a perköltség mértéke nem volt eltúlzott.

A Kúria döntése és jogi indokai

[42] A felperes fellebbezése az alábbiak szerint nem megalapozott.

[43] A Kúria a fellebbezéssel támadott ítéletet a Kp. 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés keretei között – a fellebbezésben felhozott indokokat alapul véve – a fellebbezési ellenkérelemre is tekintettel vizsgálta felül.

[44] Az elsőfokú bíróság ítéletében helyesen rögzítette, hogy a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.27.102/2018/49. számú jegyzőkönyvbe foglalt II. végzésével – elkülönítést követően – az eljárást megszüntette a parancsnoka szám2 számú határozatával, és azt megelőző a alperes neve parancsnoka szám1 számú parancsával szemben benyújtott kereseti kérelmet illetően. A megszüntető végzés indokolása szerint a felperes elmulasztotta a keresetet a törvényben biztosított határidőben benyújtani, ezért az elkésett. A Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta, ami így jogerőre emelkedett.

[45] Fentiekből következően jelen eljárásban már nem volt vizsgálható sem az, hogy a felperes vezetői beosztását a munkáltató jogellenesen vonta-e vissza, jogszabályba ütközött-e az állásfelajánlás, és az sem, hogy a keresetlevél benyújtása felperes részéről határidőben történt-e. Azt lehetett csupán értékelni, hogy a felmentés jogszerű volt-e, azaz – a már nem vizsgálható – állásfelajánlás eredményeként jogszerűen szüntette-e meg az arra jogosult munkáltatói jogkörgyakorló a felperes hivatásos szolgálati jogviszonyát.

[46] A periratokból megállapítható volt, hogy a felperes részére biztonsági tiszt munkakört ajánlottak fel, ami megfelelt a Hszt. 59. § (2) bekezdésének, és a 30/2015. (VI. 10.) BM rendelet előírásaival nem volt ellentétes.

[47] Az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki, hogy a felajánlott beosztás betöltése felsőfokú végzettséghez volt kötött, így az a felperesre nem lehetett sérelmes akkor sem, ha egyébként jogi diplomáján kívül egyéb képesítésekkel is (így jogi és rendészeti szakvizsgával) rendelkezett, és a felajánlott munkakör betöltéséhez ezekre nincs szükség. Nincs jogszabályi előírás arra, hogy a felperesnek csak vezetői beosztást lehetett volna felajánlani akkor sem, ha egyébként ezirányú gyakorlattal is rendelkezett. A hivatkozott Hszt. 59. § (2) bekezdésének megsértését ezért nem lehetett megállapítani.

[48] A Hszt. 59. § (1) bekezdése szerint a hivatásos állomány tagjának vezetői kinevezése azonnali hatállyal, indokolás nélkül visszavonható, vagy arról az érintett 30 napos határidővel bármikor indokolás nélkül lemondhat. Ugyanezen paragrafus (4) bekezdése értelmében pedig, ha a hivatásos állomány tagja a vezetői kinevezés visszavonása után a neki felajánlott, a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelelő szolgálati beosztást nem fogadja el, szolgálati viszonyát a 86. § (2) bekezdés e) pontja alapján felmentéssel meg kell szüntetni.

[49] A felperes a neki felajánlott képzettségének, végzettségének megfelelő munkakört nem fogadta el, ezért a munkáltató felmentésről hozott intézkedése a fenti jogszabályok alapján jogszerű volt, azt a törvény kötelező előírása alapján kellett megtennie.

[50] A felperes fellebbezésében már sem a rendeltetésellenes joggyakorlást, sem az egyenlő bánásmód követelményének megsértését nem panaszolta, és a sérelemdíj iránti igényt elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést sem támadta. Ezért a fellebbezési eljárásnak ezen kérelmek már nem voltak tárgyai (Kp. 108. §).

[51] Alaptalanul állította a felperes fellebbezésében a Pp. 512. §-ának megsértését is. Keresetében 12 havi távolléti díj összegét igényelte, továbbá 3.000.000 forint sérelemdíj megfizetését kérte. Ezen összegeket össze kellett számítani a pertárgyérték megállapításakor, a Hszt. 271. § (3) bekezdése ennek nem mond ellent. Ezen jogszabály kizárólag a sérelemdíj igénylésének lehetőségét szabályozza, de az illeték és perköltség alapjául szolgáló pertárgyérték számítására a Kp. 35. § alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (továbbiakban: Pp.) 21. § (1) bekezdés rendelkezése az irányadó.

[52] Mindezek alapján a Kúria az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét (sérelemdíj elutasítása) nem érintette, egyebekben helybenhagyta a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján.

[53] A pervesztes felperes a Kp. 35. §-a alapján irányadó Pp. 83. § (1) bekezdése szerint köteles a 12 havi távolléti díjnak megfelelő felülvizsgálati értékre vetített, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) bekezdése szerint a 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdés alapján megállapított munkadíj megfizetésére az alperes javára. Az egyéb felszámított költségek (tárgyalás jelenléti díja, előkészítő irat díja, útiköltség) azonban nem merültek fel.

[54] A le nem rótt fellebbezési illetéket a felperes köteles viselni pervesztességére tekintettel a Pp. 83. § (1) bekezdése, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban: Itv.) 45/A. § (2) bekezdése és 46. § (1) bekezdése alapján.

[55] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja, a fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. §-a zárja ki.

Budapest, 2022. február 23.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró,
Dr. Stark Marianna s.k. bíró